

Nyt fra historisk videnskab

ALMINDELIG HISTORIE

ALEKSANDR KAN: Skandinaviens historia. Moskva og Göteborg, Progress og Fram, 1981. 422 sider. 2.14 rubler.

Bogen er en oversættelse til svensk af forfatterens russisksprogede værk *Istorija skandinavskich stran (Danija, Norvegija, Švecija)*, der første gang udkom i Moskva i 1970, og som blev genudsendt i 1980 i en gennemset og udvidet udgave. 1970-udgaven er anmeldt i HT 12. rk. bd. VI (1972), s. 306 ff., og jeg skal derfor kun knytte nogle få kommentarer til den svenske udgave.

Bogen er skrevet som en lærebog for universitetsstuderende og – hvad der er nødvendigt i Sovjetunionen – godkendt som sådan af undervisningsministeriet. Forfatteren er overordentligt veludrustet til den opgave, han har sat sig: at give en oversigtsfremstilling af de tre skandinaviske landes historie. Hans overblik over den historiske udvikling er stort, og hans detailkendskab til mange emner forbløffende. Fremstillingen er (naturligvis) holdt inden for de i Sovjetunionen krævede ideologiske rammer, og der er rigeligt med Marx- og Lenincitater, også hvor de er helt uden relevans. Men der er tale om en solid og sober fremstilling, der formidler et væld af konkrete oplysninger. Den nye udgave er ført helt op til slutningen af 1970'erne, og både den politiske, økonomiske, sociale og kulturelle udvikling er beskrevet. Generelt bliver fremstillingen og analysen svagere, jo nærmere vi kommer nutiden, fordi der bliver flere og flere aktuelle politiske hensyn at tage i agt.

Jeg kritiserede i min anmeldelse i 1972, at litteraturlisten indeholdt for få af de relevante historiske værker og for mange irrelevante Marx- og Leninværker. Den samme kritik kan rettes mod denne udgave. Derimod har den svenske udgave fået et nyttigt personregister.

Bent Jensen

INGA ARNÖ-BERG & ARNE BJØRNSTAD (red.): Skansens hus och gårdar. Sthlm., Nordiska Museet, Skansen, 1980. 944 s. Ill.

Skansen i Stockholm er ikke alene verdens ældste moderne frilandsmuseum med en kulturhistorisk afdeling fra land og by, men omfatter også en dyrepark med hovedvægten lagt på nordisk fauna og er desuden nabo til en forlystelsespark. Ideelt set appellerer museet således til det publikum, som herhjemme søger til Frilandsmuseet i Sorgenfri, Den Gamle By i Århus, Zoologisk Have og Dyrehavsbakken, kort sagt hele det svenske folk. Skansen indtager således en helt enestående plads i svensk kulturliv med alle de muligheder, dette indebærer, og med alle de begrænsninger, der lige så sikkert følger med, og som i øvrigt heller ikke skjules i denne bog.

Med sit paperback-format og sin solide indbinding skulle »Skansens hus och gårdar« være den ideelle ledsager i museumsparken, men håndterligheden begrænses unægteligt af, at der er tale om en »mursten« på næsten 950 sider af kraftigt papir. Den indeholder bidrag fra 21 forfattere og er for væsentlige deles vedkommende genoptryk af den udsolgte 1.